

FRA ZOOLOGISK MUSEUM

X.

Af FINN SALOMONSEN.

Anden foreløbige Liste over genfundne grønlandske Ringfugle.*(Second Preliminary List of Recoveries of Birds
Ringed in Greenland.)*

I Fortsættelse af den første Liste, offentliggjort i D. O. F. T. 41, 1947, p. 141—143, følger her den anden Liste, omhandlende Genfangsterne fra Foraaret 1947 til Foraaret 1948.

Grønlandsk Blisgaas (*Anser albifrons gambelli* Hartlaub).

270980	Ikamiut, Christianshaab Distr. (68° 38' N., 51° 51' W.) 5. Juli 1947, ANDREAS BRANDT. (juv.)	Cragmoher, Corofin, Co. Clare, Eire (54° 24' N., 6° 20' W.) 7. Okt. 1947, MICHAEL DAFFEY. Fanget. Ring returneret.
270518	Kangamiut, Sukkertoppen Distr. (65° 50' N., 53° 10' W.) 9. Aug. 1947, LARS GOLIATHSEN. (juv.)	Ineheana, Lanesboro, Co. Longford, Eire (53° 44' N., 7° 48' W.) 25. Okt. 1947, JAMES CONNAUGHTON. Skudt. Ring returneret.
270492	Sêrsineq, Sarqardlit, Egedesminde Distr. (68° 39' N., 52° 55' W.) 21. Juli 1946, KARL HANSEN. (juv.)	Floden Spey's Munding, Murray Firth, Scotland (57° 38' N., 3° 7' W.) 26. Nov. 1947, Lft.-Col. H. J. CATOR. Skudt. Opgivet som ♀. Ring returneret.
270810	Sarqaq-Dalen, Nûgssuak Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 26. Juli 1947, JOHAN JENSEN. (juv.)	North Slob, Co. Wexford, Eire (52° 22' N., 6° 25' W.) 26. Nov. 1947, A. V. BARCLAY, C. T. DALGETY. Skudt.
270531	Kangamiut, Sukkertoppen Distr. (65° 50' N., 53° 10' W.) 11. Aug. 1947, LARS GOLIATHSEN. (juv.)	Ballinacoola, Curraclloe, Co. Wexford, Eire (52° 23' N., 6° 21' W.) 6. Dec. 1947, RAYMOND MURPHY, C. T. DALGETY. Skudt.
272057	Sarqaq-Dalen, Nûgssuak Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 19. Juli 1947, JOHAN JENSEN (ad.)	Meelick, Eyrecourt, Co. Galway, Eire (53° 11' N., 8° 6' W.) 6. Dec. 1947, SEAN BYRNE, C. T. DALGETY. Skudt.
270472	Sersinilik, Iginiarfik, Egedesminde Distr. (68° 8' N., 53° 0' W.) 14. Aug. 1947, PETER ISAKSEN.	Carrickboy, Ballyshannon, Co. Donegal, Eire (54° 30' N., 8° 12' W.) 10. Dec. 1947, MICHAEL Mc. GRATH. Fundet død.

- 271174 Itsako, Svartenhuk Halvø, Curracloe, Co. Wexford, Eire (52° 23' N., 6° 21' W.) 19. Dec. 1947, Umanak Distr. (71° 38' N., 53° 40' W.) 29. Juli 1947, DANIEL MARTIN MURPHY, C. T. DALGETY. DANIELSEN. (juv.) Skudt.
- 270970 Ikamiut, Christianshaab Distr. Floden Shannon ved Carrick-on-Shannon, Co. Leitrim, Eire (53° 57' N., 8° 6' W.) 23. Dec. 1947, 1947, ANDREAS BRANDT. (juv.) JOHN MORRISON, PATRICK DUNNE. Skudt. Ring returneret.
- 272061 Ikamiut, Christianshaab Distr. Portlestio, Kildelkey, Co. Meath, Eire (53° 37' N., 6° 35' W.) Jan. 1946, ANDREAS BRANDT. (juv.) 1948, A. E. O'REILLY. Skudt.
- 271622 Sarqaq-Dalen, Nûgssuaq Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 8. Juli 1947, Drumgowan, Burt, Co. Donegal, Eire (ca. 55° N., 8° W.) 3. Jan. 1948, D. H. EDWARDS, PETER SCOTT. JOHAN JENSEN. (ad.) Skudt.
- 271740 Sarqaq-Dalen, Nûgssuaq Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 3. Aug. 1947, North Slob, Co. Wexford, Eire (52° 22' N., 6° 25' W.) 10. Jan. 1948, HENDRIK TOBIASSEN. (ad.) J. L. NUNN, C. T. DALGETY. Skudt. Ring returneret.
- 271526 Ritenbenk, Jakobshavn Distr. North Slob, Co. Wexford, Eire (52° 22' N., 6° 25' W.) 10. Jan. 1948, 1947, JAMES KNUDSEN. (juv.) J. L. NUNN, C. T. DALGETY. Skudt. Ring returneret.
- 270807 Sarqaq-Dalen, Nûgssuaq Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 26. Juli 1947, North Slob, Co. Wexford, Eire (52° 22' N., 6° 25' W.) 27. Jan. 1948, J. L. NUNN, C. T. DALGETY. Fundet nylig død (anskudt). Ring returneret.
- 271731 Sarqaq-Dalen, Nûgssuaq Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 31. Juli 1947, Curracloe, Co. Wexford, Eire (52° 23' N., 6° 21' W.) 26. Feb. 1948, HENDRIK TOBIASSEN. (ad.) MARTIN MURPHY, C. T. DALGETY. Skudt.
- 271641 Sarqaq-Dalen, Nûgssuaq Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 3. Juli 1947, Vogt á Myrum, Borgarnes, Island (64° 33' N., 21° 51' W.) 14. Marts 1948, Pastor STEFAN EGGERTSSON. JOHAN JENSEN. (ad.) Fundet død. Ring returneret.
- Grønlandsk Stenpikker (*Oenanthe oenanthe leucorrhoea* (Gm.)).
- 870103 Sarqaq-Dalen, Nûgssuaq Halvøen, Jakobshavn Distr. (70° 6' N., 52° 8' W.) 1. Juli 1947, Chaves, Nord Portugal (41° 46' N., 7° 28' W.) 18. Okt. 1947, Dr. C. DA CUNHA COUTINHO. HENDRIK TOBIASSEN. (juv.)

Som sidste Aar forefindes en lang Række Genfangster af Gæs paa Irland, især i de vestlige og sydlige Dele. Nye er

Genfangster paa Island og i Skotland. Genfangsten af Stenpikker i Portugal er overordentlig interessant, og det er første Gang, at en ringmærket Landfugl har krydset Atlanten i hele dens Bredde.

I disse foreløbige Lister opgives kun Udlandsfund, ikke de mange Genfangster i selve Grønland.

SUMMARY: The second preliminary list of recoveries abroad of birds ringed in Greenland continues the list published in D. O. F. T. **41**, 1947, p. 141. There are many recoveries of White-Fronted Geese from Ireland besides one from Iceland and one from Scotland. The recovery of Wheatear in Portugal is very interesting as it is the first time a ringed land-bird has crossed the Atlantic.

Blisgaasen (*Anser albifrons* (Scop.)) og dens Slægtinge.

(*The White-Fronted Goose (Anser albifrons (Scop.) and its Allies.*)

Blisgaasens geografiske Variation har givet Anledning til megen Diskussion. Som oftest har man afsondret en amerikansk-grønlandsk Form, *Anser albifrons gambelli* Hartl. fra den typiske, asiatiske Form, men Rigtigheden deraf har været betvivlet af mange. Som Kendetegn paa den grønlandske Population angives i Reglen det længere og kraftigere Næb, den gennemsnitlig længere Vinge, kraftigere Pletning paa Undersiden og noget mørkere Fjerdragt (se især SCHIØLER 1925, p. 444). Jeg har selv haft Lejlighed til at maale et større Antal Blisgæs og har givet Næblængderne (i mm. fra Pandens Fjergrænse) som følger (SALOMONSEN 1935, p. 30):

Danske Vinterfugle:	43—50 mm
Grønlandske Ynglefugle:	47—55 ”
U. S. A. Vinterfugle:	50—57 ”

For Vingelængden giver SCHIØLER følgende Maal: Danske 396—431 mm, grønlandske 420—455. Der er altsaa en gennemsnitlig Forskel i Størrelse, men denne er ligesom Farveforskellene ikke tilstrækkelig til at afsondre de grønlandsk-amerikanske Blisgæs som en særlig Race, da mindst Halvdelen af Individerne ikke kan adskilles paa disse Kendetegn. Forskellene kan dog tydeligt ses, naar man har en længere Serie til Sammenligning, og dette har været Grunden til, at engelske Ornithologer med rigeligt Materiale til Raadighed atter og atter har fremhævet, at de paa Irland, i Skotland og paa Hebriderne

overvintrende Gæs ikke er typiske, men maa stamme fra Amerika (se F. COBURN 1902, p. 337, & R. MEINERTZHAGEN 1934, p. 59). Resultaterne af Ringmærkningen i Grønland har nu løst Gaa-den, idet det har vist sig, som det vil være dette Tidsskrifts Læsere bekendt, at de grønlandske Blisgæs faktisk overvintrer i Storbritanien, et Faktum, der har vakt overordentlig Interesse i ornithologiske Kredse i England (jfr. DALGETY 1947 & 1947a).

Imidlertid har den engelske Ornitholog og Fuglemaler PETER SCOTT fornylig opdaget et Kendetegn, hvorpaa man altid kan kende den grønlandske Blisgaas, nemlig Næbfarven. Denne kan dog kun erkendes paa den levende Fugl, idet Farverne forsvinder ganske kort Tid efter Døden. Han siger om den grønlandske Race følgende (hos WITHERBY 1939, 3, p. 190, Fodnote): "White-fronted Geese from the breeding-ground in W. Greenland appear to be darker in plumage and to have orange-yellow bills", mens den typiske Form har nærmest lyserødt Næb. Forskellen ses tydeligt paa Tavle 77A hos WITHERBY, hvor begge Former er afbildede. Ogsaa hos PITMAN (1947, p. 52) viser Farvetavlen baade den typiske Form og "the Greenland race" med noget mere gulligt Næb. Senere er den grønlandske Form blevet benævnt *A. a. flavirostris* (SCOTT 1946, p. 4). I Sommeren 1946 havde jeg Lejlighed til i længere Tid at iagttage Næbfarven paa de grønlandske Blisgæs, idet jeg til Zoologisk Have transporterede en større Sending (23 Stykker) hjem fra Grønland med "Disko". Blandt disse Fugle befandt sig ogsaa flere udfarvede Individuer, hvis Næb var tydeligt orange-gult, mens de unge Fugles var mere urent brunligt. Denne Raceforskkel ser saaledes ud til at være tydelig nok. I Zoologisk Have i København har Kunstmaleren HENNING ANTHON venligst udarbejdet en Skitse af en af de grønlandske Gæs, og i 1919 har JOHS. LARSEN afbildet en typisk Blisgaas, som paa den Tid var i Haven. Paa de to Billeder ses tydeligt Forskellen i Næbfarve saavel som den noget mørkere Fjerdragt hos det grønlandske Eksemplar. Begge Kunstnerne har med stor Beredvillighed stillet disse Illustrationer til Raadighed for Tidsskriftet, men D. O. F.s Bestyrelse har ikke ment, at Foreningen for Tiden havde Raad til at lade fremstille en Farvetavle. Endvidere har Udstedsbestyrer HANNIBAL FENCKER paa min Opfordring venligst udarbejdet en Skitse med Farveblyant af

Næbet paa en Gase, som han havde infanget ved Sarqaq, Jakobshavn Distrikt. Hans Tegning viser, at Næbfarven er ensfarvet orange-gullig.

Yderligere Oplysninger om den asiatiske Forms Næbfarve findes paa Etiketterne af tre Gæs, skudt i November 1871 af HUME, nu i British Museum. Næbfarven er henholdsvis "pale fleshy pink", "livid fleshy tinged orange" og "pale dingy orange mingled with fleshy". Det vides dog ikke, hvor lang Tid efter Døden, der er gaaet inden Optegnelserne er gjort.

Den geografiske Variation af de nordamerikanske Blisgæs er mere indviklet. Især for at bidrage til Opklaringen af disse Forhold har jeg foruden de i Zool. Museum i København opbevarede Skind ogsaa maalt Materialet i British Museum i London. Disse Maal følger nedenfor:

Lokalitet:	Dato:	Køn:	Vinge:	Næb:	Samler:
<i>Asiatiske Eksemplarer:</i>					
River Jheelum, Indien	28. 11. 1871	♀	398	45	HUME
" "	27. 11. 1871	♀	388	45	"
" "	27. 11. 1871	♂	410	44	"
Foochow, S. Kina	19. 11. 1898	♂	398	48	
" "	10. 1899	♀	416	44	
" "	20. 11. 1913	♂	439	54	
Kina		♀	396	45	
Kiukiang, Yangtse-Dalen, Kina	25. 10. 1882		396	44	
" " " "	11. 11. 1882		406	51	
Shanghai, Kina	2. 1902			51	
" " } Hoveder {	16. 2. 1902			48	
Lucknow, Indien				50	HUME
Yokohama, Japan			382	46	
Hakodadi, Japan		♂	423	49	SEEBOHM
<i>Engelske Vinterfugle (fra Grønland):</i>					
Island of Tiree		♀	411	46	
Thurso	11. 1869		401	49	
Co. Donegal, Irland	24. 1. 1890		403	51	
South Uist, Hebriderne	22. 11. 1945	♂	429	55	
Fethard, Clonmel, Irland	5. 4. 1882	♀	420	53	
Co. Mayo, Irland	5. 1. 1929	♂	436	54	
Caithness, Scotland	13. 3. 1914	♀	417	48	
South Uist, Hebriderne	6. 11. 1920	♂	408	52	
<i>Amerikanske Eksemplarer:</i>					
Repulse Bay, Arkt. Canada	1. 6. 1847		436	62	Dr. RAE
Texas			417	54	F. B. ARMSTONG
N.W. Amerika			432	51	Capt. COLLINSON
Colousa Co., California	1. 12. 1913		420	47	H. W. MARSDEN
Brit. Columbia			413	48	J. K. LORD

Det fremgaar tydeligt af denne Materialeliste, at de fra Grønland stammende Vintergæster i Irland, Skotland og Hebriderne er gennemgaaende noget større og har længere Næb end de østasiatiske, men det drejer sig dog kun, som allerede nævnt, om en Gennemsnitforskel. De har ogsaa meget mere sort paa Undersiden end de østasiatiske, i visse Tilfælde kan de have næsten helt sort Bug og Bryst. De engelske Vinterfugle maalt og beskrevet af MEINERTZHAGEN (1934, p. 60) og SCHIÖLER (1925, p. 447) afviger ikke fra dem i British Museum. Næbmaalene er 48—55 mm.

I Amerika kompliceres Forholdene ved, at der forekommer to Racer. Dette blev først paavist af SWARTH & BRYANT (1917, p. 209) ved Hjælp af Vinterfugle fra Californien. For den lille Race, der siges at være identisk med den typiske Form, giver Forff. følgende Maal: Vingelængde ♂♂ 384—422, ♀♀ 384—404, Næblængde ♂♂ 46.5—52, ♀♀ 44—48 mm. Den store Race, der benævnes *A. a. gambelli*, maaler: Vinge ♂♂ 430—475, ♀♀ 420—440, Næb ♂♂ 57—62, ♀♀ 53—58 mm. Senere har KURODA (1929, p. 173) givet følgende Diagnose paa de to Former:

Større; Vinge 422—475, Næb 51.2—62. Mørkere Fjerdragt *gambelli*
Mindre; Vinge 368—440, Næb 43—57.5. Lysere Fjerdragt *albifrons*
Efter SWARTH & BRYANT skulde den store Race ogsaa afvige ved Forskelle i Styrefjerenes Antal, Øjeringens Farve m. m., men dette har vist sig ikke at holde Stik.

Saaledes som man nu i Amerika opfatter Forholdene og som de afspejles i den officielle A. O. U. s. Liste (1931, p. 40), saa er *A. a. gambelli* kun kendt som Vintergæst i Sacramento Dalen i Californien, men ingen andre Steder, lige saa lidt som dens Ynglepladser er kendt. Hvis dette var rigtigt, maatte den have et nyt Navn, idet Typelokaliteten for HARTLAUBS *gambelli* er Texas, hvor altsaa kun den mindre, typiske Form skulde forekomme. Dette Nomenklaturspørgsmaal er da ogsaa flere Gange blevet berørt i den amerikanske Literatur, sidst af Mc. ATEE (1944, p. 294) i en længere Udredning. Den nævnte Udbredelse kan dog ikke være rigtig, og naar den ikke er berigtiget, skyldes det, at Vinterfugle fra Golfstaterne ikke er blevet ordentlig undersøgt samt — først og fremmest — en fortvivlende Mangel paa Ynglefugle. Det er overhovedet besynderligt, hvor daarligt Fuglelivet i det nordøstlige Canadas

“Barren Grounds” er kendt, sammenlignet med de fleste andre arktiske Egnes, ikke mindst Grønlands. I det nordøstlige Canada er Blisgaasen ifølge den amerikanske Literatur ganske ukendt som Ynglefugl. Dens Østgrænse forløber i Distriktet Mackenzie, fra Anderson River til Coronation Gulf og Clinton-Golden Lake (A. O. U. 1931, p. 39; TAVERNER 1934, p. 117). De eneste Ynglefugle, hvis Maal er opgivet i Literaturen er de følgende: Alaska ♂ ad. Vinge 452, Næb 53, ♀ ad. Vinge 409, Næb 46, 1-aarig ♂ Vinge 419, Næb 51 (CONOVER 1926, p. 174); Franklin Bay, Mackenzie ♀ ad. Næb 59, Repulse Bay, N.W. Territories Vinge 440, Næb 62 (WITHERBY 1939, p. 190); King William’s Land Vinge 385, Næb 48 (HØRRING 1937, p. 22). Disse spredte Maal siger en jo ikke meget, men man kan i alt Fald udlede saa meget, at ifølge Næbmaalene, der altid hos Gæssene er de vigtigste, yngler den typiske Form i Alaska. Dette var ogsaa at vente, for blandt Vinterfuglene i Californien er denne Race langt den talrigste. WITHERBY’s to Ynglefugle tilhører den store Form og viser, at denne yngler i N.W. Territories fra Franklin Bay helt til Hudson Bays nordvestlige Hjørne. HØRRING’S Fugl, som jeg ogsaa har undersøgt, maa unægtelig tilhøre den lille Race, eller i hvert Fald være en meget lille Minus-Afviger af den store Form. Fjerdragten er mørk som hos den store Form. Ogsaa dette Eksemplar viser imidlertid, at Blisgaasen yngler i de saa ukendte Egne i det nordligste Canada.

En Gennemgang af Vinterfuglene kan ogsaa give visse Fingerpeg. I SCHIØLERS Samling findes 4 Stykker fra Louisiana, omtalt af SCHIØLER (1912, p. 74) og igen maalt af mig. De har de følgende Maal: 2 ♂♂ ad. Vinge 446, 429, Næb 57, 55, ♀ ad. (ved en Trykfejl hos SCHIØLER betegnet som ♂) Vinge 428, Næb 52, ♀ juv. Vinge 397, Næb 52. Disse Individuer tilhører givetvis *gambelli* og viser, at denne Form foruden i Californien overvintret i Louisiana. Det samme hævder ogsaa OBERHOLSER (1938, p. 90), idet han — dog uden at opgive nogen Maal — udtrykkelig fremhæver, at alle hans Stykker fra Louisiana tilhørte *gambelli* og ikke den lille Form.

De af mig undersøgte amerikanske Fugle i Brit. Mus., givet ovenfor, inkluderer WITHERBY’s Stykke fra Repulse Bay, desuden en Fugl fra Texas, som til Trods for at den er en ung

Fugl i første Vinter har en Næblængde paa 54 mm, altsaa sikkert tilhører *gambelli*. De tre resterende er fra det vestlige Amerika og tilhører den lille Form.

Hvad endelig Næbfarven hos de amerikanske Stykker angaar, saa synes den ikke at afvige fra den hos *albifrons*. Dette er fremhævet af ALPHÉRAKY (citeret hos SCHIØLER 1912, p. 76), og SWARTH & BRYANT (1917, p. 215) giver Næbfarven hos en *gambelli* som nærmest purpurfarvet.

Sammenholder man de ovennævnte Oplysninger med Maalserierne taget af mig eller opgivet i Literaturen, saa kan man give en foreløbig, skønsvis Oversigt over Blisgaasens geografiske Variation, som følger:

Anser albifrons albifrons (Scopoli).

Ret kort Næb (43—55), ret kort Vinge (368—440, undtagelsesvis længere), lysere Fjerdragt, Næb lyserødt. Palæarktis, Alaska, Yukon. Overvintrer, foruden i Palæarktis, i det sydlige U. S. A. vestfor Rocky Mountains, sjældent øst derfor.

Anser albifrons flavirostris Scott.

Næb lidt længere (47—55), Vinge lidt længere (420—455). Fjerdragt mørkere, Næb orange-gulligt. Vestgrønland. Overvintrer i Irland, Wales, Scotland, sjældent i det østlige Nordamerika.

Anser albifrons gambelli Hartlaub.

Længere Næb (52—62, sjældent kortere), Vinge længere (428—475, undtagelsesvis kortere). Fjerdragt mørkere, Næb lyserødt. Northwest Territories. Overvintrer i Californien og Golfstaterne vestfor Mississippi.

Denne Oversigt er naturligvis ikke det sidste Ord i denne Sag, men skal tværtimod hovedsagelig tjene til, at andre, særlig amerikanske Ornithologer skal gaa i Gang med mere indgaaende Undersøgelser over denne interessante Gaasearts Variation.

SUMMARY: The geographical variation and distribution of the White-fronted Goose (*Anser albifrons* (Scop.)) has been studied by means of skins in British Museum, London (including Asiatic, English and American specimens, listed in a table above) and in Zoological Museum, Copenhagen (including Danish, Greenland and Canadian specimens), live specimens in the Copenhagen Zoo, and literature (cf. list of references, below). The results arrived at conclude in the following *tentative* review of the geographical variation:

Anser albifrons albifrons (Scopoli).

Rather short bill (43—55 mm), rather short wing (368—440, rarely longer). Plumage paler, bill pink. The Palæarctic region, Alaska, Yukon. Winters—besides in the Palæarctic—in the southern U. S. A. west of the Rockies, only rarely more eastwards.

Anser albifrons flavirostris Scott.

Bill slightly longer (47—55), wing slightly longer (420—455). Plumage darker, bill orange-yellow. Western Greenland. Winters in Eire, Scotland and Wales, exceptionally in eastern N. America.

Anser albifrons gambelli Hartlaub.

Bill longer and heavier (52—62, exceptionally shorter), wing slightly longer (428—475, exceptionally shorter). Plumage darker, bill pink. Northwest Territories, eastwards to Melville Pen. Winters in the Gulf states west of the Mississippi and in California.

It is emphasized that much more material is needed, especially from arctic America, to get a correct view of the variation of this species, and the hope is expressed that American ornithologists will continue the investigation.

Literatur.

- A. O. U. 1931: Check-List of North American Birds. Ed. 4. — Lancaster, Pa.
 COBURN, F. 1902: The Zoologist, p. 337.
 CONOVER, H. B. 1926: The Auk **43**, p. 174.
 DALGETY, C. T. 1947: The Field (for 25. Oct. 1947), p. 461.
 — 1947a: Country Life (for 14. Nov. 1947).
 HØRRING, R. 1937: Report of the Fifth Thule Expedition 1921—24, **2**, No. 6, p. 22. — Copenhagen.
 KURODA, N. 1929: The Condor **31**, p. 173.
 MC. ATEE, W. L. 1944: The Auk **61**, p. 294.
 MEINERTZHAGEN, R. 1934: The Ibis, p. 59.
 PITMAN, I. 1947: And Clouds Flying. — Faber & Faber, London.
 OBERHOLSER, H. C. 1938: The Bird Life of Louisiana. State of Louisiana, Department of Conservation, Bulletin No. 28. — New Orleans.
 SALOMONSEN, F. 1935: Aves, in Zoology of the Faroes. — Copenhagen.
 SCHIØLER, E. L. 1912: Dansk Ornith. Foren. Tidsskr. **6**, p. 74.
 — 1925: Danmarks Fugle **1**, p. 447. — København.
 SCOTT, P. 1946: A Monograph of the Wild Geese. Prospect. — Country Life, London.
 SWARTH, H. S. & H. C. BRYANT 1917: University of California Publ. in Zoology **17**, No. 11, p. 209.
 TAVERNER, P. A. 1934: Birds of the Eastern Arctic. From Canada's Eastern Arctic, Department of the Interior. — Ottawa.
 WITHERBY, H. *et al.* 1939: The Handbook of British Birds **3**, p. 190. — London.
-